

חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] *

פרק ראשון : מבוא

1. בחוק זה –

"מילואים" – שירות מילואים כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹;
"עובד במשכורת" – עובד שגמול עבודתו, כולו או חלקו, משתלם על בסיס של חודש או של תקופה ארוכה יותר;
"עובד בשכר" – עובד שאינו עובד במשכורת;
"עובד עצמאי" – העובד במשלח ידו בעצמו או עם בני משפחתו ואינו מעביד בו אנשים אחרים למעלה מן המספר שנקבע בתקנות, בין דרך כלל ובין לסוגים, למעט מי שנמנה עם סוג אנשים שהוצאו בתקנות, לאחר התייעצות בוועדת העבודה של הכנסת, מכלל עובדים עצמאיים;
"חוק הביטוח" – חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953²;
"המוסד לביטוח לאומי" – המוסד לביטוח לאומי שהוקם לפי סעיף 2 לחוק הביטוח;
"הכנסה", לגבי עובד עצמאי – הכנסתו שעליה הוא חייב לשלם מקדמות או דמי ביטוח על פי חוק הביטוח;
"מפקח" – מפקח כמשמעותו בפקודת מחלקת העבודה, 1943³.

הגדרות
[1]

פרק שני : תגמולים

2. מי שנקרא להתייצב למילואים והתייצב ושירת כחוק יותר משלושה ימים רצופים, ישלם לו אוצר המדינה בעד כל יום של שירות 650 פרוטה בניכוי 220 פרוטה דמי כלכלה; כן ישלם לו האוצר בעד כל שלושה ימים רצופים שהוא משרת תוך תקופה שבין 1 באפריל ל-31 במרס, לאחר שכבר שירת באותה תקופה שלושה ימים רצופים.

תשלום מאת
אוצר המדינה
[2]

3. (א) עובד או עובד עצמאי, הזכאי לפי סעיף 2 לקבל תשלום מאוצר המדינה, זכאי לקבל ממעבידו, מקרן חופשה או מקרן ההשוואה המוקמת לפי סעיף 15, תגמול בעד תקופת שירותו במילואים בשיעור הנקוב בסעיף 5, פחות 650 פרוטה לכל יום שירותו.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם המשרת במילואים בשירות, שעליו הכריז שר הבטחון שהוא שירות חירום, ומקבל מאוצר המדינה תשלום, שאינו תשלום לפי סעיף קטן (א) ושנקבע בצו שר הבטחון באישור ועדת העבודה של הכנסת; ההכרזה והצו האמורים אינם טעונים פרסום ברשומות.

הכוח לתגמול
[3]

4. שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לשנות בתקנות את הסכומים הנקובים בסעיפים 2 ו-3, בשים לב לתנודות במדד יוקר המחיה.

שינוי שיעורי
תשלומים
[א3]

5. (א) שיעור התגמול לעובד הוא –

- (1) למי שהיה רווק ביום שהתייצב למילואים – 50% משכר עבודתו הרגיל;
- (2) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים, ולא היה לו ילד שלא מלאו לו 18 שנה – 65% משכר עבודתו הרגיל;

שיעור התגמול
[4]

* מתפרסם לפי סעיף 16 (1) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1;
ס"ח 155, תשי"ד, עמ' 126; המקורות: ס"ח 91, תשי"ב, עמ' 110; ס"ח 115, תשי"ג, עמ' 28; ס"ח 165, תשי"ד, עמ' 221;
ס"ח 280, תשי"ט, עמ' 100.
1 ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 286.
2 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
3 ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1250, עמ' 1.

** המספרים שבכותרות השוליים המוקפים סוגריים מרובעים מציינים את מספר הסעיף בנוסח המקורי.

(3) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים והיה לו לפחות ילד אחד שלא מלאו לו 18 שנה, וכן למי שהיה באותו יום אלמן או גרוש והיה לו לפחות ילד אחד כאמור שכל פרנסתו עליו – 80% משכר עבודתו הרגיל.

(ב) שיעור התגמול לעובד עצמאי הוא –

(1) למי שהיה רווק ביום שהתייצב למילואים – 50% מהכנסתו הממוצעת;

(2) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים ולא היה לו ילד שלא מלאו לו 18 שנה -- 65% מהכנסתו הממוצעת;

(3) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים והיה לו לפחות ילד אחד שלא מלאו לו 18 שנה, וכן מי שהיה באותו יום אלמן או גרוש והיה לו לפחות ילד אחד כאמור, שכל פרנסתו עליו – 80% מהכנסתו הממוצעת.

שכר העבודה
הרגיל – מהו?
[[5(a)]]

6. שכר עבודה רגיל, לענין סעיף 5, הוא –

(1) לגבי עובד במשכורת – שכר העבודה שהעובד היה מקבל בעד תקופת שירותו במילואים אילו לא שירת כך והוסיף לעבוד;

(2) לגבי עובד בשכר – שכר העבודה היומי הממוצע כפול במספר ימי שירותו במילואים.

שכר העבודה
היומי הממוצע
[[5(a)]]

7. שכר העבודה היומי הממוצע לענין סעיף 6 הוא הסכום היוצא מחילוק שכר רבע השנה שקדם לשירותו במילואים למספר תשעים; אולם שכר העבודה היומי הממוצע של עובד בשכר, שברבע השנה שקדם לשירותו במילואים עבד פחות מששים יום, יהיה שווה לגדול משני סכומים אלה:

(1) לסכום היוצא מחילוק שכר שלושה חדשים, לפי בחירת העובד, מתוך ששת החדשים שקדמו לשירותו במילואים, למספר תשעים;

(2) לסכום היוצא מחילוק המינימום שנקבע לענין סעיף 8 למספר שלושים, ובלבד שברבע השנה שקדם לשירותו במילואים היו לו לפחות ששים ימים מזכים;

“ימים מזכים” לענין פסקה זו הם:

(א) ימי עבודה;

(ב) ימי שירות בצבא-הגנה לישראל;

(ג) הימים שבהם היה רשום בלשכת עבודה, מוכרת על ידי שר העבודה לצורך סעיף זה, כדורש עבודה ולא סודר בה.

חישוב שכר
עבודה רגיל
במקרים מיוחדים
[[5(b)]]

8. בחישוב שכר העבודה הרגיל יראו עובד ששכר עבודתו הרגיל לחודש הוא יותר מהמכסימום, כאילו היה שכר עבודתו הרגיל לחודש המכסימום, ועובד ששכר עבודתו הרגיל לחודש הוא פחות מהמינימום, כאילו היה שכר עבודתו הרגיל לחודש המינימום, ובלבד שלא יעלה התגמול על שכר העבודה הרגיל שהיה מקבל העובד אילו לא שירת במילואים והוסיף לעבוד. אין סייג זה חל על תגמול שחושב לפי סעיף 6 (2) או על תגמול הניתן למשרת במילואים שעלה לארץ תוך רבע השנה שקדם לשירותו במילואים.

חישוב הכנסתו
הממוצעת של
עובד עצמאי
[[5(a)]]

9. הכנסתו הממוצעת של עובד עצמאי, לענין סעיף 5 וסעיף זה, היא החלק ה-360 של הכנסתו, כפול במספר ימי שירותו; אולם בחישוב ההכנסה הממוצעת יראו עובד עצמאי שהכנסתו הממוצעת היא יותר מהמכסימום לחודש כאילו היא המכסימום לחודש.

10. רשאי שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע בתקנות את סכומי המכסימום והמינימום לענין סעיף 8 וכן את סכום זמכסימום לענין סעיף 9, בשים לב לתנודות בשכר העבודה. המכסימום והמינימום (ה)5
11. שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, הוראות משלימות בדבר חישוב שכר העבודה הרגיל וההכנסה הממוצעת לענין הסעיפים 6—10. תקנות משלימות (ד)5
12. התעוררו חילוקי דעות בדבר דרך חישובו של שכר העבודה הרגיל, יכריע שר העבודה הכרעה סופית. שר העבודה רשאי להעביר לאחר את סמכותו לפי סעיף זה; הודעה על העברת סמכות תפורסם ברשומות. חילוקי דעות (6)
13. (א) מי שערב שירותו במילואים היה עובד בשכר לפחות 75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, או עובד במשכורת, ישלם לו מעבידו את התגמול המגיע לו; התגמול ישולם לכל המאוחר ביום שבו היה משתלם שכרו אילו לא שירת במילואים והוסיף לעבוד; דין התגמול המגיע לעובד לפי סעיף קטן זה כדין שכר עבודה. תשלום התגמול (א)5(ב)
- (ב) עובד בשכר שעבד ברבע השנה שקדם לשירותו במילואים פחות מ-75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, ישולם לו התגמול על ידי קרן החופשה, שבאמצעותה משתלמת לאותו עובד תמורת החופשה לפי חוק החופשה שנתית, תשי"א—1951⁴, או שישולם בכל דרך אחרת ששר העבודה יקבע בתקנות.
14. (א) רואים ימי עבודה כרצופים אפילו אם חלה הפסקה בעבודה מחמת— ימי עבודה רצופים (ג)5(ד)
- (1) יום המנוחה השבועית או חג שאין עובדים בהם, אם על פי חוק ואם על פי הסכם או נוהג, וכן אחד במאי;
- (2) חופשה או פגרה שניתנה לעובד על פי חוק או בהסכמת המעביד, בין בשכר ובין שלא בשכר;
- (3) שכיחה או השכחה;
- (4) תאונה או מחלה;
- (5) ימי אבל במשפחה שמטעמי דת או נוהג לא עבד בהם העובד;
- (6) הפסקה ארעית ללא הפסקת יחסי עובד ומעביד.
- (ב) לעובד עצמאי ישולם התגמול המגיע לו לפי סעיף 3, על ידי קרן ההשוואה המוקמת לפי סעיף 15.

פרק שלישי: קרן ההשוואה

15. (א) מוקמת בזה קרן ההשוואה לתשלום תגמולים למשרתים במילואים (להלן — קרן ההשוואה). הקמת הקרן (6)
- (ב) קרן ההשוואה היא גוף מואגד והיא רשאית להתקשר בחוזים ולהיות צד לכל הליך משפטי ולכל משא ומתן אחר.
- (ג) קרן ההשוואה זכאית להיות מיוצגת בכל פעולה משפטית על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי בא כוחו.
16. (א) שר העבודה ימנה מנהל קרן ההשוואה והודעה על המינוי תפורסם ברשומות. מנהל הקרן ועובדי הקרן (9)
- (ב) דין כל עובדי קרן ההשוואה לכל דבר לרבות קבלה לעבודה כדין עובדי המדינה.

⁴ ס"ח 81, תשי"א, עמ' 234.

17. (א) תוקם מועצה מייצגת לעניני קרן ההשוואה (להלן – המועצה), שחבריה יהיו בא כוח שר העבודה, בא כוח שר האוצר, בא כוח שר הבטחון, נציגי עובדים, מעבידים ועובדים עצמאיים.

(ב) נציגי העובדים במועצה יתמנו על ידי שר העבודה לאחר התייעצות בארגון העובדים הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים, ונציגי המעבידים יתמנו על ידי שר העבודה לאחר התייעצות בארגונים ארציים של מעבידים שלדעת שר העבודה הם יציגים ונוגעים בדבר.

(ג) מספר חברי המועצה שהם נציגי עובדים ומעבידים ייקבע על ידי שר העבודה בהודעה שתפורסם ברשומות, ובלבד שמספר נציגי העובדים יהיה כמספר נציגי המעבידים.

(ד) נציגי העובדים העצמאיים במועצה יתמנו על ידי שר העבודה, לאחר התייעצות בארגונים שלדעת השר הם מייצגים עובדים עצמאיים.

(ה) שר העבודה, ובהעדרו מי שנתמנה על ידיו לכך, ישמש יושב ראש המועצה.

(ו) המועצה תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה במידה שלא נקבעו בתקנות.

18. (א) כל מעביד חייב, לשלוח לקרן ההשוואה בדואר רשום או להגיש לה בכל דרך אחרת שתיקבע בתקנות, דין וחשבון ובו הפרטים ביחס לעובדים ולשכרם, כפי שייקבעו בין בדרך כלל בתקנות ובין במיוחד בהודעה בכתב למעביד.

(ב) דין וחשבון לפי סעיף קטן (א) יוגש לתקופות ותוך המועד שייקבעו בתקנות.

(ג) המוסד לביטוח לאומי ימסור לקרן ההשוואה, על פי דרישתה, כל פרט בדבר הכנסתו של עובד עצמאי שנמסר לו על ידי אותו עובד עצמאי או מטעמו לענין סעיף 36 או סעיף 39 (א) (2) לחוק הביטוח.

(ד) לענין סעיף זה דין המדינה בקשר למי שעבד אצלה כאמור בסעיף 13 (ב) כדין כל מעביד אחר.

19. (א) כל מעביד חייב לשלם לקרן ההשוואה 1.5% משכר העבודה ששילם לעובדיו, בעד הזמן שאחרי תחילת תקפו של חוק זה;

ובלבד שלא יובא בחשבון סכום שכר העובד העולה על 240 לירות לחודש או על 2880 לירות לשנה, או על כל סכומים אחרים שנקבעו במקום הסכומים האמורים על פי סעיף 45 (א) לחוק הביטוח.

(ב) התשלום לפי סעיף קטן (א) ייעשה תוך המועד שייקבע בתקנות.

(ג) שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, הוראות משלימות בדבר חישוב שכר העבודה ששילם מעביד לעובדיו כאמור בסעיף קטן (א), והוראות בדבר חישוב השווי הכספי של שווה כסף הניתן תמורת עבודה או בחלק משכר עבודה.

(ד) שר העבודה רשאי, בהתחשב במאזן קרן ההשוואה ובתשלומים שהיא צפויה להם, ולאחר התייעצות במועצה, לשנות בצו שפורסם ברשומות, את שיעור התשלום לקרן ההשוואה כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) לענין סעיף זה, דין המדינה בקשר למי שעבד אצלה כאמור בסעיף 13 (ב), כדין כל מעביד אחר.

20. (א) עובד עצמאי ישלם לקרן ההשוואה אחוז מסויים מהכנסתו; האחוז ייקבע על ידי שר העבודה לאחר התייעצות במועצה, בהתחשב בתשלומים שהקרן צפויה להם ובמאזן החשבון המיוחד שהקרן תנהל לגבי עובדים עצמאיים.

(ב) מועד התשלום לפי סעיף קטן (א) הוא המועד שבו חייב העובד העצמאי בתשלום דמי הביטוח שלו למוסד לביטוח לאומי.

אי-הגשת דין
וחשבון וקביעת
תשלום
[13]

21. (א) לא הגיש מעביד דין וחשבון לפי סעיף 18 או שהגיש דין וחשבון ולדעת פקיד קרן ההשוואה שהוסמך לכך על ידי מנהל קרן ההשוואה אין הדין וחשבון נכון, רשאי הפקיד לקבוע, לפי שיקול דעתו, את הסכום המגיע מאותו מעביד לקרן ההשוואה.

(ב) על קביעת הסכום בהתאם לסעיף קטן (א) תימסר למעביד הודעה במכתב רשום. מעביד הרואה עצמו מקופח על ידי קביעה לפי סעיף קטן (א), רשאי לערור בפני מנהל קרן ההשוואה תוך 15 יום מהיום שבו נמסרה לו ההודעה, והמנהל רשאי לקבוע מחדש את הסכום המגיע מאותו מעביד או לאשר את הסכום שנקבע כאמור.

(ג) העורר על פי סעיף קטן (ב) בפני מנהל קרן ההשוואה, עליו הראיה.

(ד) החלטת המנהל בערר היא סופית.

(ה) נקבע הסכום המגיע ממעביד כאמור בסעיף קטן (א) ויש למנהל יסוד להניח כי אותו סכום הוא פחות מהסכום שחייב בו המעביד לפי סעיף 19, רשאי הוא תוך שנתיים מתאריך הקביעה לערוך חקירה ולקבוע מחדש את הסכום, ובלבד שיתן למעביד הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ו) נקבע סכום לפי סעיף זה, רואים אותו כמגיע מן המעביד כיום ה-15 בחדש שאחרי החדש שאליו מתייחס הסכום.

22. (א) מעביד שלא שילם במועדו את הסכום שהוא חייב לשלמו, רשאי פקיד קרן ההשוואה שהוסמך לכך על ידי מנהל קרן ההשוואה לחייב אותו בתשלום נוסף שלא יעלה על 20% מהסכום שהמעביד פיגר בתשלומו, ומשעשה כן חייב המעביד בתשלום.

קנס פיגור
[14]

(ב) המנהל רשאי בתעודה בחתימת ידו, ועל פי בקשת המעביד שהוגשה לו תוך 15 יום מתאריך החיוב בתשלום הנוסף, לבטל או להקטין התשלום הנוסף שנתייב בו המעביד. (ג) הוראות סעיף זה יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על אי-תשלום המגיע לפי חוק זה לקרן ההשוואה מעובד עצמאי.

23. (א) המוסד לביטוח לאומי היה ויהיה מוסמך לגבות תשלומים לקרן ההשוואה, ואם קיבל תשלום מאדם שהיה חייב, בזמן התשלום, גם לקרן ההשוואה וגם למוסד לביטוח לאומי, יראו כל תשלום כזה כתשלום לקרן ולמוסד והוא ייזקף לזכות כל אחד מהם באופן יחסי לסכום שהמשלם היה חייב לכל אחד מהם בזמן התשלום, זולת אם הורה המשלם בשעת התשלום הוראה אחרת.

גביה על ידי
המוסד לביטוח
לאומי
[14(א)]

(ב) אם כתוצאה מן החלוקה האמורה בלבד, שלא על יסוד הוראת המשלם, נתגלע פיגור בתשלום דמי ביטוח לאומי כאמור בסעיף 50 לחוק הביטוח לא יחול סעיף 50 האמור לגבי תביעה לגימלה שהוגשה למוסד לביטוח לאומי לפני יום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

24. (א) פקודת המסים (גביה)⁵ – להוציא סעיף 12 שבה – חלה על כל סכום שמעביד או עובד עצמאי חייב לשלם לקרן ההשוואה, לרבות תשלום נוסף לפי סעיף 22, כאילו היו מסים כמשמעותם בפקודה האמורה.

הקלות בגביית
תשלומים
[15]

(ב) שר העבודה רשאי למנות אדם שיהיו לו הסמכויות של קצין מחוז לענין הפקודה האמורה והוא ימלא, לצורך סעיף זה, את התפקידים המוטלים על קצין מחוז לפי הפקודה האמורה.

⁵ חוקי אי"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

(ג) לענין גביית חובות אשר, לפי פקודת פשיטת רגל, 1936⁶, פקודת האגודות השיתופיות⁷, או פקודת החברות⁸, סילוקם קודם לכל יתר החובות—דין הסכומים האמורים בסעיף זה כדין מס המגיע לאוצר המדינה.

25. (א) סכום ששולם לעובד לפי סעיף 13 יוחזר על ידי קרן ההשוואה למי ששילמו.

תשלומים מקרן
ההשוואה
[16]

(ב) הגדיל שר העבודה על פי סמכויותיו לפי סעיף 4 את הסכום של 650 פרוטה הנקוב בסעיף 2, תעביר קרן ההשוואה לאוצר המדינה את ההפרש שבין הסכום המוגדל כאמור לבין 650 פרוטה כשהוא כפול במספר הימים שבעדם שולם תגמול למשרת במילואים.

סייג לתחולת
הוראות
[17]

26. הוראות פרק זה אינן חלות לגבי עובד בעבודה שאינה לצורך עסקו או משלח ידו של המעביד, והוא עובד בשכר שעבד יותר מ-75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או עובד במשכורת.

כיסוי הוצאות
[18]

27. ההוצאות הכרוכות בפעולות קרן ההשוואה יכוסו על ידי הקרן.

פרק רביעי : ביצוע וענשים

סמכויות מפקח
עבודה
[19]

28. (א) סמכויותיו של מפקח עבודה, ביחס לכל מקום שיש לו יסוד להניח כי עובד בו עובד, הן כסמכויותיו של מפקח לפי סעיף 10 (1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943.

(ב) מפקח עבודה רשאי לחקור, בכל ענין הנוגע לחוק זה, כל אדם הנמצא במקום שאליו בא מפקח העבודה בתוקף סמכויותיו לפי סעיף קטן (א); אך לא יידרש אדם ליתן תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו אשמה פלילית. מפקח עבודה רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר.

(ג) דין פרוטוקול שנרשם בהתאם לסעיף קטן (ב) כדין הודעה שנרשמה בהתאם לסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁹, והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו.

עבירות וענשים
[20]

29. (א) מעביד שלא הגיש דין וחשבון בהתאם לסעיף 18, דינו — קנס עד 10 לירות בעד כל יום של איחור בהגשת הדין וחשבון.

(ב) מעביד שמסר פרטים כוזבים או לא מלאים בדין וחשבון שהגיש לפי סעיף 18, דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד 1000 לירות או שני הענשים כאחד.

(ג) אדם שעבר אחת העבירות האלה —

(1) הפריע למפקח עבודה להשתמש בסמכויותיו;

(2) סירב להשיב למפקח עבודה על שאלה שהוא חייב להשיב עליה;

דינו — קנס עד חמישים לירות.

אחריות של חבר
הנהלה ושל מנהל
[21]

30. חברה, אגודה שיתופית או כל חבר אנשים אחר שעברו אחת העבירות האמורות בסעיף 29, רואים כאחראי לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או פקיד של אותו חבר אנשים ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח אחד משני אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק זה בקשר לעבירה

הנידונה יקיימו.

6 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 566, עמ' 21.

7 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.

8 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

9 חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 439.

הפרשות לקופות
תגמולים וכו'
[22]

31. מעביד ועובדיו, או מעביד בלבד, שנהגו לשלם תשלומים לקופת תגמולים או לקופת פנסיה או לקופה או לקרן כיוצא באלה, יהיו המעביד והעובד הזכאי לתגמול לפי חוק זה, או המעביד בלבד, הכל לפי הענין, חייבים לשלם תשלומים לאותה קופה או לאותה קרן בעד פרק הזמן שהעובד שירת במילואים, כאילו העובד לא שירת במילואים והוסיף לעבוד.

דין עובדי
המדינה וכו'
[23]

32. לענין חוק זה דין עובד המדינה כדין כל עובד אחר.

חבורת עובדים
האגודה שיתופית
[24]

33. לענין חוק זה רואים –

- (1) בחבורת עובדים, בין שהיא גוף מואגד ובין שאינה גוף מואגד, את כל אחד מבני החבורה כעובדו של האדם שמסר לחבורה את העבודה, אם היו רואים כך אילו היה קיים קשר ישיר בינו ובין כל אחד מבני החבורה;
- (2) חבר אגודה שיתופית העובד במפעל האגודה או מטעמה – כעובד במשכורת, ואת האגודה – כמעבידו; אולם אין רואים קיבוץ כמשמעותו בסעיף 19א לפקודת מס הכנסה, 1947¹⁰, או מושב שיתופי, כמעביד חבריו, ולא חבר של קיבוץ או של מושב שיתופי כעובדו.

איבוד זכויות
[25]

34. מי שנושא עונש מאסר בפרק הזמן שבו הוא משרת במילואים מאבד, לתקופת מאסרו, את זכויותיו לכל תשלום לפי חוק זה.

הוראות חוק
החיילים
המשוחררים
(החזרה לעבודה)
[26]

35. הוראות הטעופים הקטנים (א), (ב) ו-(ג) לסעיף 41 לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט–1949¹¹, לא יחולו על עובד המשרת במילואים אף אם הוכרו שירותו כאמור כשירות חלקי לצורך החוק האמור.

סיג לתחולת
הוראות חוק זה
[27]

36. חוק זה פרט להוראות סעיף 2, אינו חל לגבי –

- (1) עובד בחקלאות המקבל את כל גמול עבודתו בחלק מהיבול, בשירותים או בשווה כסף;
- (2) עובד ארעי בעבודה שאינה לצורך עסקי המעביד או מקצועו;
- (3) עובד בשכר בעבודה האמורה בפסקה (2), ששכרו ליום מידי מעביד אחד אינו עולה על לירה אחת ושלוש מאות פרוטה.

ביצוע ותקנות
[28]

37. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ולא יתקין שר העבודה תקנות אלא לאחר התייעצות במועצה.

תחילה
[29]

38. תחילתו של חוק זה היא ביום ח' בתמוז תשי"ב (1 ביולי 1952).

פנתס רוזן
שר המשפטים

כ"ד באלול תשי"ט (27 בספטמבר 1959)

10 ע"ר 1047, תוס' 1 מט' 1658, עמ' 77.
11 ס"ח 6, תשי"ט, עמ' 13.